

loven, ikke mindst til ny Ledninger i Jylland. Der forlanges saaledes over 300,000 Kr. til Dublering af allerede bestaaende Linier mellem Aarhus—Aalborg, Aarhus—Skive og Skive—Esbjerg, Foranstaltninger, der muligvis kunde være nødvendige i det Tilfælde, at Staten forbeholder sig Emeret til Besørgelse af Trafikken mellem Byerne, men som muligvis ville være overflødige, hvis Staten ikke udelukker det eller de private Selskaber fra at deltage i Besørgelsen af denne Trafik. Hvis Hensynet til at skaffe Staten Udbytte af de allerede anlagte Ledninger, skulde være det, der er bestemmende for Ønsket om at indskrænke de private Selskabers Virksomhed, siger det sig selv, at der er saa langt mindre Opfordring til under disse Forhold yderligere at forøge Udgifterne med kostbare Anlæg af ny Ledninger. Men hvorom alting er, Sagen henstaar til tredje Behandling, og vi ville da komme tilbage dertil. — Hermed har jeg gennemgaaet alt, hvad der fra Finansudvalgets Side foreligger med Hensyn til Indenrigsministerens Budget. De Forslag, der ere stillede af Medlemmer uden for Udvalget, skal jeg opsætte at udtale mig om, indtil de ærede Medlemmer selv have motiveret dem.

Ole Hansen: Under Nr. 28 i Betænkningen er der stillet et Forslag om Oprettelse af en ny Telegrafstation paa Nørrebro. Dette Forslag er tiltraadt af et Mindretal af Udvalget, medens det Flertal har foreslaaet at forkaste det. Grunden er ganske simpelt den, at vi ikke mene, der er Grund til at paaføre Staten den Udgift, her er Tale om. Naar der overhovedet er Tale om at opføre ny Telegrafstationer det ene eller andet Sted i Landet, har Finansudvalget gerne stillet sig meget tvivlende over for det og søgt at holde igen saa meget som muligt, fordi Telegrafvæsenet ikke betaler sig. Efter det sidste Statsregnskab er der et Underskud for Telegrafvæsenets Vedkommende paa ca. 20,000 Kr., og det er ikke af den Slags Ting, der opfordrer til at støtte Forslag, der medføre større Udgifter. Dertil kommer ogsaa, at ude paa Nørrebro har man en Telegrafstation i Forvejen, og det synes jeg kan være tilstrækkeligt. Det er dog ikke saa urimeligt at forlange, at de Folk der ude skulde gaa et Hundrede Alen eller to for at faa afsendt et Telegram. Naar vi sammenligne disse Folks Stilling med Stillingen paa Landet, vil det vistnok indrømmes, at de have kun en ringe Ulejlighed i Sammenligning med den Ulejlighed, Landboerne

have, naar de skulde afsende et Telegram, Jeg vil derfor tillade mig at anbefale, at vi forkaste det Forslag, der er stillet af den ærede Indenrigsminister om Oprettelse af end en Telegrafstation paa Nørrebro.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem, som nu satte sig, talte om Oprettelse af en Telegrafstation paa Nørrebro. Jeg kan ikke samstemme med ham i de Betragtninger, han gjorde gældende. Han siger, der er en Telegrafstation i Forvejen, og det er sandt, men vi maa huske paa, at Nørrebro er en By, der har 130,000 Indbyggere, og bagved ligger igen en ret betydelig By, Utterslev, der nu har 4—5,000 Indbyggere. Saa siger det ærede Medlem, at det gør ikke noget, for de kunne ikke faa mere end et Hundrede Alen eller to at gaa. Det passer ikke, det drejer sig om ikke saa ganske faa Hundrede Alen, idet Telegrafstationen ligger nær ind ad Byen til. Paa Landet have de ganske anderledes Afstande, siger det ærede Medlem. Ja, men der er den Forskel, at selv om man paa Landet har to Mil til Telegrafstationen, gør det ikke saa overordentlig meget, fordi det er de færreste Folk paa Landet, der benytte Telegrafen, medens der herude er fremkommet Ønske fra Handelsfirmaer og Fabrikfirmaer, det vil sige Folk, der daglig benytte Telegrafen. Jeg synes derfor, det er at se lidt smaat paa Tingene at ville nægte denne Bevilling, som kun andrager et Beløb af 1,300 Kr. aarlig. Det er ogsaa et Spørgsmaal, om disse Penge ville blive tabte for Statskassen. Jeg tror, det er til Fordel for Statskassen at oprette Stationer paa saadanne Steder, hvor der er noget at fortjene. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem kan bevise, at disse 1,300 Kr. blive tabte. Jeg tror netop, at Følgen bliver, at vi ville tjene de 1,300 Kr. og maaske mere, saa at Staten ligefrem faar Fordel af at gaa med dertil. — Vi have i Finansudvalget beskæftiget os med Spørgsmaalet om Kontrollen ved Trykningen af Frimærker. Jeg har tilladt mig i Udvalget at rejse dette Spørgsmaal, fordi jeg ikke har anset Kontrollen for betryggende. Vi have faaet en Skrivelse fra den ærede Minister, men hvis ærede Medlemmer ville gennemlæse den, blive de ikke klogere paa, hvorledes denne Kontrol foregaar. Forholdet er det, at der ved den Maade, som Kontrollen nu udøves paa, er en Mulighed for, at Staten kunde blive bedraget endog for meget betydelige Summer. Det siges, at vi behøve ikke at frygte, saa længe vi have den nuværende Mand til at